

ΦΙΛΕΡΓΟΣ

Σύγγραμμα περιοδικόν

Φιλολογικόν, ἐπιστημονικόν καὶ βιομηχανικόν

Ἐκδιδόμενον

ὑπό

ΑΓΓΕΛΟΥ ΝΙΚΟΛΑΙΔΟΥ

τῆ συνεργασίᾳ

ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΔΙΑΚΕΚΡΙΜΕΝΩΝ ΑΝΔΡΩΝ

Ἄδεια τοῦ ἐπὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως Ἰπουργείου.

ΕΤΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Ἡ ἀεργία ὄνειδος, ἡ δὲ φιλοπονία
τὰ πρὸς τὸ ζῆν παρέχεται παντὶ ἐν ἀφθονίᾳ ἰ
Ἰμνῶν, θνητῆ, τὸν πλάστην σου, ἐργάζου, δημιούργει,
ἐφεύρισκε, προόδευε καὶ τέχναις θαυματούργει.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει,

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου ΑΓΓΕΛΟΥ ΝΙΚΟΛΑΙΔΟΥ

1878

"The Cause of the Echoes"

ΤΟ ΑΝΤΡΟΝ ΤΩΝ ΗΧΩΝ.

Ἐκπληκτικόν διήγημα ἀνταποδοτικῆς δικαιοσύνης, ἐπιβληθείσης ὑπὸ πνεύματος ἐπὶ τῆς γῆς κεκρατημένου.

ὑπὸ τῆς Κυρίας H. P. BLAVATSKY.

(Μετάφρασις ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ A. N.)

Εἰς μίαν τῶν ἀποτάτων διοικήσεων τῆς Ρωσσίας ἐν τινὶ πολίχνῃ κατὰ τὰ ἀλήθῃ μεθόρια τῆς Σιβηρίας μυστηριώδης τις τραγωδία συνέβη πρὸ εἴκοσι σχεδὸν ἐτῶν, τραγωδία, ἣτις ἀναπολεῖται συχνάκις εἰς τὴν μνήμην τῶν πρεσβυτέρων κατοίκων τῆς ἐπαρχίας μέχρι τῆς σήμερον, καὶ τὴν ὁποίαν δὲν ἀναγγέλλεται εἰμὴ χαμηλῇ τῇ φωνῇ εἰς τὸν περιεργὸν ταξιδιώτην.

Ἐξ βέροστια περίπου ἀπὸ τῆς κώμης Π., περιφῆμου διὰ τὴν παράδοξον καλλονὴν τῆς σκηπῆς αὐτῆς, καὶ διὰ τὸν πλοῦτον τῶν κατοίκων τῆς, ἰδιοκτητῶν ἐν γένει μεταλλουργείων καὶ ἐκκαμινευτηρείων σιδήρου, ἔκειτο παλαιόν τι καὶ ἀριστοκρατικὸν μέγαρον. Ἡ οἰκογένεια συνίστατο ἐκ τοῦ πάτρως, πλουσίου πρεσβύτου ἀγάμου, καὶ τοῦ ἀδελφοῦ του, χήρου καὶ πατρὸς δύο υἱῶν καὶ τριῶν θυγατέρων. Ἐγένετο γνωστὸν ὅτι ὁ ἰδιοκτήτης, κ. Ἰβερτσώφ εἶχεν υἱοθετήσῃ τὰ τέκνα τοῦ ἀδελφοῦ του, καὶ, αἰσθανόμενος ἰδιαζούσαν συμπάθειαν πρὸς τὸν πρεσβύτερον ἀνεψιὸν του Νικόλαον, ἀνέδειξεν αὐτὸν μοναδικὸν κληρονόμον τῶν ἀγαθῶν του.

εὐγενής, εὐλικρινῶς ἠγαπήτο. Δὲν ἐχάρησαν ὁμῶς ὅλοι. Ὁ Νικόλαος ὅστις ἠθάνετο τὴν καρδίαν του προσβληθεῖσαν ὑπὸ τοῦ ἔρωτος τῆς ὠραίας Γερμανίδος, καὶ ὅστις εὕρισκεν ἑαυτὸν ἀπεστερημένον ἐν ταύτῃ καὶ ἀπὸ τῆς ὠραίας του καὶ ἀπὸ τῶν χρημάτων τοῦ θεῖου του, μῆτε ἐχάρη μῆτε παρηγορήθη, ἀλλ' ἐγένετο ἄφαντος καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν.

ΤΑΞΕΙΔΙΟΝ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΕΡΙΟΔΕΙΑΣ.

Ἐν τούτοις ὁ κ. Ἰζερτσῶφ ἔδωκε διαταγὰς νὰ ἐτοιμάσῃ τὴν ὕδοιπορικὴν ἀμαξίαν του διὰ τὴν ἐπιούσαν πρῶϊαν. Ἐψιθυρίζετο ὅτι μετέβαινεν εἰς τὴν πόλιν τῆς Διοικήσεως ὀλίγον ἐκείθεν ἀπέχουσαν, μετὰ τὴν πρόθεσιν νὰ τροποποιήσῃ τὴν διαθήκην του. Καίτοι πλούσιος, δὲν εἶχεν ἔφορον ἐπὶ τῶν ἀγαθῶν του, ἀλλ' ἐκράτει αὐτὸς ὁ ἴδιος τὰ βιβλία του. Τὸ αὐτὸ ἑσπέρας, μετὰ τὴν τράπεζαν ἠκούσθη ἐν τῷ δωματίῳ του ἐπιπλήττων ὀργίλως τὸν θεράποντά του, ὅστις εἶχεν ὑπάρξει εἰς τὴν ὑπηρεσίαν του ἐπὶ τριάκοντα περίπου ἔτη. Ὁ ἄνθρωπος οὗτος, Ἰβάν ὀνομαζόμενος, ἦτο ἰθαγενὴς τῆς Βορειοτέρας Ἀσίας, ἀπὸ τὴν Καμσατκαν. Ἀνατραφεὶς ὑπὸ τῆς οἰκογενείας ἐν τῇ χριστιανικῇ θρησκείᾳ ἐνομιζέτο τὰ μάλιστα ἀφωσιωμένος εἰς τὸν κύριόν του. Ἄλλ' ὅτε τὰ τραγικὰ συμβάντα, ἅτινα ἀρχομαὶ διηγουμένη εἶχον ὀδηγήσει ὅλην τὴν ἀστυνομίαν ἐπὶ τόπου, ἀνεμνήσθησαν, ὅτι ὁ Ἰβάν ἦτο μεθυσμένος τὴν νύκτα ἐκείνην, ὅτι ὁ κύριός του, ὅστις ἀπεθάνετο τὸ ἐλάττωμα τοῦτο, πατρικῶς εἶχε ταπεινώσει αὐτὸν καὶ ἀποβάλει ἐκ τοῦ δωματίου, καὶ ὅτι ὁ Ἰβάν ἐθεάθη περιφερόμενος ἐξωθεν τῆς θύρας καὶ ἠκούσθη γογγύζων ἀπειλητικῶς.

Ἐπῆρχεν ἐν τοῖς κτήμασι τῶν Ἰζερτσῶφ ἐν μέγα ἄντρον, ὅπερ διήγειρε (καὶ διεγείρει εἰσέτι) τὴν περιέργειαν πάντων τῶν ἐπισκεπτομένων αὐτό. Δάσος ἐκ πευκῶν, ὅπερ ἤρχιζε σχεδὸν ἀπὸ τῆς θύρας τοῦ κήπου, ἀνέβαινε διὰ δυσαναβάτων ἀναχωμάτων ἐκτεταμένην σειρὰν βραχυδῶν λόφων, τοὺς ἁποίους ἐκάλυπτεν διὰ ζώνης ἀδιδιοδύτου

πρασινάδος. Τὸ σπήλαιον ἄγον πρὸς τὴν θέσιν, ἣτις ὀνομάζετο «Τὸ Ἄντρον τῶν ἠχῶν», ἔκειτο ἡμῖς περίπου μίλιον ἀπὸ τοῦ μεγάρου, ὅθεν ἐφαίνετο ὡς μικρά τις κοιλότης ἐντὸς τῆς κλιτύος, κεκαλυμμένη σχεδὸν ὑπὸ ἀφθόνων φυτῶν. Δὲν ἦτο εἰσέτι τόσον πεφραγμένη, ὥστε νὰ ἐμποδίσῃ τινὰ εἰσερχόμενον ἐν αὐτῇ διότι ταχέως ἐθεάτο ἀπὸ τοῦ δώματος τῆς οἰκίας. Εἰς τὸ βάθος τοῦ σπηλαίου ὁ ἐρευνητὴς εὕρισκε πρὸς τὰ ἔσχατα ἀντιθαλάμου τινὸς στενὴν ρωγμὴν, τὴν ὁποίαν διελθὼν εἰσδύει ἐντὸς εὐρέος ὑπογείου, ἀσθενῶς φωτιζομένου διὰ τινῶν ραγάδων ἐπὶ στενώσεως πεντήκοντα ποδῶν ὕψους. Τὸ ἄντρον καθ' ἑαυτὸ εἶναι ἀπέραντον, ἰκανὸν νὰ περιλάβῃ εὐκόλως δύο ἢ τρεῖς χιλιάδας ἀνθρώπων. Μέρος αὐτοῦ, καθ' ὃν χρόνον ἀρχεται ἡ ἱστορία μου ἦτο ἐστρωμένον διὰ σημαίων, καὶ συχνάκις ἐχρησίμευε κατὰ τὸ θέρος εἰς τοὺς δίδοντας ἐξοχικὰ γεύματα ὡς αἴθουσα χοροῦ.

Ἀπὸ ἀνωμάλου ὠσειδοῦς σχήματος βαθμηδὸν καταλήγει εἰς ἐκτεταμένον διάδρομον, ὅστις διέρχεται πολλὰ μίλια ὑπογείως διακοπτόμενος τῆδε κάκεισε ὑπὸ ἐτέρων θαλάμων τόσον πλατέων καὶ εὐρέων, ὅσων καὶ ἡ αἴθουσα τοῦ χοροῦ, ἀλλ' οὐχὶ καὶ τούτων προσιτῶν εἰμὴ διὰ πλοιαρίου, ἐπειδὴ εἶναι πλήρεις ὕδατος. Αἱ φυσικαὶ αὐταὶ δεξαμεναὶ φημίζονται ὡς ἀνεξερεύνητοι.

Αἱ ἠχοί.

Εἰς τὸ χεῖλος τῆς πρώτης ἐξ αὐτῶν ὑπῆρχε μικρόν τι ἄντρον, ἐν ᾧ ὑπῆρχον διατεταγμένα πολλὰ βρυῶδη ἀγροτικά καθίσματα, καὶ ἐκ τοῦ μέρους τούτου αἱ φαινομενικαὶ ἠχοὶ ἠκούοντο ἐν ὅλῃ αὐτῶν τῇ ἀγριότητι. Λέξις τις ἐκφερομένη ἐν ψιθυρίσματι ἢ στεναγμῷ ἐφαίνετο ἀναρπαζομένη ὑπὸ ἀτελειότητων σκωπτικῶν φωνῶν, καὶ ἀντὶ νὰ ἐξασθενῶσιν ὡς πράττουσι τοῦτο αἱ πισταὶ ἠχοὶ ἐν γένει, ὁ ἦχος τῷ ξανῶν βαρύτερος κατὰ πάσαν ἀλληλοδιάδοχον ἐπανάληψιν, μέχρις οὗ ἐπὶ τέλος ἐξερρήγνυτο ὡς ἡ ἐκπυροκρότησις πυροβόλου, καὶ ἀπεμακρύνετο εἰς γοερὸν θρήνον ὑπὸ τὸν διάδρομον.

είχε κατοικήσει επί τινα καιρὸν περικυκλούμενος ὑπὸ Σιαμάνων. Ἀποκατέστη ἐν τῇ μικρᾷ πόλει μετὰ τινος ἐκ τῶν τοῦ δόγματος τούτου, καὶ ἐλέγετο ὅτι ἔκαμνε πειράματα μεσμερισμοῦ (1) ἐπὶ τοῦ Βορειοσιβηριανοῦ τούτου «μάγου», ὡς ἐκαλεῖτο ὑπὸ τῶν κατοίκων. Ἐδίδε γεύματα καὶ διασκεδάσεις, καὶ καθ' ὅλας τὰς τοιαύτας ὑποδοχάς, ἀναλλοιώτως ἐπεδείκνυε τὸν Σιαμάνον του, διὰ τὸν ὁποῖον ὑπερφηανεύετο. Ἡμέραν τινά, οἱ πρόκριτοι τῆς Π... ἐποίησαν ἀπροσδόκητον εἰσβολὴν εἰς τὰς κτήσεις τοῦ Νικολάου Ἰθβερωσῶφ, καὶ ἐζητήσαντο παρ' αὐτοῦ νὰ τοῖς δανείσῃ τὸ «Ἄντρον» του δι' ἐσπερινὸν συμπόσιον. Ὁ Νικόλαος συγκατένευσε μετὰ μεγάλης ἀποστροφῆς, καὶ μετὰ μεγίστου δισταγμοῦ παρεκινήθη ἐπὶ τέλος νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν διασκέδασι, ὅπου ἦτο καὶ ὁ ἐμὸς γνώριμος.

Τὸ πρῶτον σπήλαιον καὶ τὸ παρὰ τὸν ἀχανῆ λάκκον ἄνδρον ἔλαμψαν τὴν ἐσπέραν ἐκείνην ἐκ τῶν φώτων. Ἐκατοντάδες περιπταμένων φανῶν καὶ λαμπτήρων, προσηρτημένων ἐκ τῶν ρωγμῶν τῶν βράχων, ἐφώτιζον τὴν θέσιν, καὶ ἀπεδίωκον τὰ σκότῃ ἐκ τῶν βρυωδῶν μυχῶν καὶ γωνιῶν, ὅπου ὑπῆρξαν ἀνενόχλητα ἐπὶ πολλὰ ἔτη. Οἱ σταλακτίται τῶν τοίχων λαμπρῶς ἐσπινθηροβόλουν, καὶ αἱ κοιμώμεναι ἦχοι αἰφνηδίως ἐξηγέρθησαν ὑπὸ ἀναμιξεως φαιδρουῦ γέλωτος καὶ συνομιλίας. Ὁ Σιαμάνος, ὅστις οὐδέποτε εἶχε ἀπομακρυνθῆ ἀπὸ τῆς θέας τοῦ φίλου καὶ πάτρωνός του, ἐκάθησεν ἐν τινι γωνίᾳ, ἡμιεκστατικός ὡς συνήθως. Κατακείμενος ἐπὶ ἐξέχοντος βράχου, περὶ τὰ μέσα τῆς μεταξὺ τῆς εἰσόδου καὶ τοῦ ὕδατος ὁδοῦ, μὲ τὸ κίτρινον ἐρρυτιδωμένον πρόσωπόν του, τὴν σιμὴν ρίνα του καὶ τὴν ἀραιὰν γενειάδα του, ἐφαίνετο μᾶλλον ὡς δυσειδές τι λίθινον εἶδωλον ἢ ὡς ἀνθρώπινον ὄν. Πολλοὶ ἐκ τῶν τῆς συνοδίας συνωστίζοντο περὶ αὐτὸν καὶ ἐλάμβανον ὀρθὰς ἀποκρίσεις ἀπὸ τοῦ μαντιοῦ εἰς τὰς ἐρωτήσεις των, τοῦ Οὐγγρου περιχαρῶς καθυποβάλλοντος τὸ μαγνητιζό-

μενον «ὑποκείμενόν» του εἰς πολλὰς ἐξετάσεις.

(ἔπεται)

ἦθη
λοῦ
ὑπα
ἔξε-

ιχῆς
ἐνη-
ντι-
υχή
ασα
πθές
χω-
δύ-

τῆς
ικι
των
μέ-
με-
εις
ζει;
χαί
ινό-
ιός
γῆς
τοῦς
ζων
οὔθ'
κιο-
γάν-

κῶς
τῶν
αὐ-
τὴν
των

(1) Μαγνητισμοῦ.

THAT DOG NEXT DOOR

Καιρός παρήλθεν Ὁ θεὸς ἐγήρασκεν, ὁ ἀνεψιὸς ἠλικιωτό. Ἡμέραι καὶ ἔτη εἶχον παρῆλθον ἐν μονοτόνῳ γαλήνῃ, ὅτε, ἐπὶ τοῦ μέχρι τοῦδε καθαροῦ ὁρίζοντος τῆς φιλοσύχου οἰκογενείας ἐφάνη ἐν νέφος. Ἀτυχῆ τινα ἡμέραν ἀνέβη εἰς τὴν κεφαλὴ μιᾶς τῶν ἀνεψιῶν νὰ σπουδάσῃ τὴν κιθάραν. Τοῦ ὄργανου δὲ τούτου ὄντος καθαρῶς τευτονικῆς καταγωγῆς, καὶ μὴ κατοικοῦντος διδασκάλου διὰ τὸ εἶδος τοῦτο ἐν τοῖς πέριξ, ὁ ἐπιεικὲς θεὸς ἐπέμφεν ἵνα ζητηθῶσιν ἀμφοτέρω εἰς τὴν Πετρούπολιν. Μετ' ἐπίμονον ἔρευναν, εἰς μόνος τοιοῦτος διδάσκαλος ἠδυνήθη νὰ εὔρεθῃ θέλων νὰ ἐμπιστευθῇ εἰς τόσον στενὴν προσέγγισιν πρὸς τὴν Σιβηρίαν. Ἦτο δὲ οὗτος γέρων τις Γερμανὸς καλλιτέχνης, ὅστις διαμοιράζων ἐξ ἴσου τὰς γῆνας συμπαθείας του μεταξὺ τοῦ ὄργανου του καὶ μιᾶς ὠραίας ξανθῆς θυγατρὸς, δὲν ἤθελε νὰ ἀποχωρισθῇ μηδ' ἀπὸ τοῦ ἑνὸς μηδ' ἀπὸ τῆς ἑτέρας. Καὶ οὕτω συνέβη, ὥστε ὠραίαν τινὰ πρῶταν ὁ γηραιὸς διδάσκαλος ἔρθασεν εἰς τὸ ἔγαρον κρατῶν ὑπὸ μάλης τὸ κιθώτιον τοῦ ὄργανου του, ἐνῶ ἐπὶ τοῦ ἐρέρου βραχιονός ἠρείδετο ἡ ὠραία του Μαγγένη.

Ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης τὸ μικρὸν νέφος ἤρξατο ἀξαναόμιον ταχέως· διότι ἐκάστη δόνησις τοῦ μελωδικοῦ ὄργανου εὕρισκεν ἠχώ ἀνταποκρινομένην ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ πρεσβύτου ἀγάμου. Ἡ μουσικὴ ἐξεγείρει τὸν ἔρωτα, λέγουσι, καὶ οἱ γλαυκοὶ ὀφθαλμοὶ τῆς Μαγγένης ἀπετελείωσαν τὸ ἔργον, τὸ ὁποῖον εἶχεν ἀρχίσει ἡ κιθάρα. Μετὰ ἕξ μῆνας ἡ ἀνεψιὰ ἐγένετο ἕμπειρος κιθαρίστρια καὶ ὁ θεὸς ἦτο μανιωδῶς ἐρωτόληπτος. Πρῶταν τινὰ, συναγαγὼν τὴν υἱοθετηθεῖσαν οἰκογένειαν περὶ ἑαυτὸν, ἠσπάσατο αὐτοὺς πάντας τρυφερῶς, ὑπεσχέθη νὰ ἐνθυμηθῇ αὐτοὺς ἐν τῇ διαθήκῃ του διακηρύττων τὴν ἀμετάκλητον ἀπόφασίν του νὰ νυμφευθῇ τὴν γλαυκώπιδα Μαγγένην, μεθ' ὃ περιπτυσάμενος αὐτοὺς ἐκλαυσεν ἐν σιωπηλῇ παραφορᾷ. Ἐπίσης δὲ ἐκλαυσε καὶ ἡ οἰκογένεια, ἀλλὰ δι' ἄλλην τινὰ αἰτίαν· πληρώσαντες τὸν φόρον τῆς ιδιοτελείας των κατέβαλον πᾶσαν προσπάθειαν νὰ χαρῶσι, διότι ὁ πρεσβύτης

